

arbejdelse af nævninge- og domsmandslisterne. Man har dog ikke ment, at det foreliggende forslag burde afventte resultatet af disse overvejelser.

Ifølge retsplejelovens §§ 6, stk. 9, jfr. 9, stk. 2, og 18, stk. 5, jfr. 20, stk. 6, finder reglerne i § 97 om vederlag m. v. anvendelse på sø- og handelskyndige dommere.

Til nr. 2.

Forslaget er en følge af lov nr. 101 af 25. marts 1959 om ophævelse af det amtskommunale fællesskab på Bornholm.

Til nr. 3 og 4.

Efter de indtil 1932 gældende regler skulle forkyndelser i såvel borgerlige sager som straffesager i almindelighed foretages af en stævningsmand eller af politiet.

Ved retsplejelovens ændring i 1932 blev det bestemt, at forkyndelser i borgerlige sager kunne ske gennem postvæsenet ved brev, jfr. retsplejelovens §§ 163 a-163 d.

Da iværksættelsen af forkyndelser i straffesager efter de gældende regler — navnlig i landdistrikterne — medfører et meget betydeligt arbejde og påfører det offentlige ret store omkostninger, har justitsministeriet efter indstilling fra Foreningen af politimestre i Danmark og Den danske Dommerforening taget op til overvejelse, om det vil være muligt og forsvarligt at gøre de for borgerlige sager gældende regler om forkyndelse gennem postvæsenet anvendelige også for straffesager.

Det er fundet betænkeligt at åbne adgang til postforkyndelse for *sigtede og tiltalte i alvorligere straffesager (statsadvokatsager)* og for *tiltalte i ankesager*. Der skal i disse sager i forbindelse med forkyndelsen gives tiltalte vejledning om forsvarerbeskikkelse og forskellige appelspørgsmål, og en sådan vejledning vil bedst kunne ydes ved en sædvanlig forkyndelse.

Det er ligeledes fundet rettest ikke at hjemle adgang til postforkyndelse af *domme*. Ved domsforkyndelse skal domfældte vejledes om appelmulighederne, og dette bør ligeledes ske i forbindelse med en sædvanlig forkyndelse.

Derimod finder man det forsvarligt, at reglerne om forkyndelse gennem postvæsenet gøres anvendelige på *de i retsplejelovens § 932 omhandlede tilsigelser til tiltalte i politisager i første instans og vidneindkaldelser* samt udmeldelser og indkaldelser af syns- og skønsmand.

Også inden for dette område kan der dog foreligge omstændigheder i den enkelte sag, navnlig

vedrørende den pågældendes bopælsforhold, som gør forkyndelse gennem postvæsenet uhensigtsmæssig. Hertil kommer, at forsvarligheden og hensigtsmæssigheden af denne forkyndelse i nogen grad er afhængig af de lokale forhold. Det er derfor fundet rigtigst, at anvendelsen af postforkyndelse gøres fakultativ, men det forudsættes, at denne forkyndelsesmåde anvendes, når der ikke foreligger særlige grunde til at foretrække forkyndelse på den hidtil anvendte måde.

Til nr. 5 og 6.

De nugældende regler om personundersøgelser, herunder mentalundersøgelser, i straffesager er spredte og fragmentariske. I lovgivningen er spørgsmålet kun behandlet i straffelovens § 56, stk. 2, og retsplejelovens § 744, jfr. straffelovens §§ 17 og 73. Den førstnævnte bestemmelse angår alene sager, i hvilke der skønnes at kunne blive spørgsmål om betinget dom, og foreskriver blot, at der i disse sager *bør* foretages en personundersøgelse. Retsplejelovens § 744 vedrører efter sin ordlyd kun sager, i hvilke der er tvivl om sigtedes tilregnelighed, og bestemmer, at retten kan afsige kendelse om, at den pågældende skal *indlægges* på et sygehus eller et sindssygehospital til nærmere undersøgelse; bestemmelsen antages dog forudsætningsvis at hjemle adgang til anvendelse af ambulante mentalundersøgelser.

De nævnte lovbestemmelser suppleres af en række administrative bestemmelser.

Der er i de senere år fremsat flere forslag om ændring af reglerne om personundersøgelse.

I sin betænkning af 1953 om forsørgsdomme og betingede domme har straffelovskommissionen således foreslået, at foretagelse af personundersøgelse blev gjort obligatorisk i alle sager, i hvilke der skønnes at kunne blive spørgsmål om betinget dom.

Endvidere er der i kommissionsbetænkningen om de retspsykiatriske undersøgelser i straffesager (1956) foreslået en ny bestemmelse i retsplejelovens § 744 om mentalundersøgelser (betænkningen pag. 12 ff., 19 ff., 104 ff. og 117).

Det her foreliggende lovudkast bygger i det væsentlige på indstillingerne fra de to kommissioner.

Da personundersøgelsernes hovedformål er tilvejebringelse af et fyldestgørende grundlag for rettens afgørelse af sanktionsspørgsmålet, er det fundet rigtigst at samle reglerne om disse undersøgelser i retsplejeloven. I det samtidige forslag til lov om ændring i borgerlig straffelov foreslås dennes § 56, stk. 2, ophævet.